

N:o 8.

Ank. till Riksd. Kansli den 13 April 1885, kl. 3 e. m.

Första Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 2, i anledning af väckt motion om aflåtande af skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan att till Sverige destinerade fartyg, som nödgas undergå karantän, måtte befrias från åtskilliga deraf föranledda utgifter.

Uti en inom Första Kammaran väckt motion N:o 35 har Herr Adelsköld föreslagit:

»Det Riksdagen ville i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det behagade Kongl. Maj:t stadga, att alla fartyg, destinerade till svensk hamn eller ort, som måste undergå karantän, befrias från deraf följande in- och utgående lotspenningar, karantänsafgifter, kostnaderna för bevakning samt lösen för praktika.»

Såsom motiv för denna hemställan har motionären, under framhållande af de enligt hans åsigt mindre lämpliga anordningar, som blifvit vidtagna beträffande karantänsinrättningen å Kängö, anfört:

dels att de afbränningar, som enligt gällande karantänsreglemente drabbade sjöfarten, vore ganska betydliga, till belysande hvaraf i motionen intagits en uppgift på kostnaden för ett fartyg af 758 tons, som kommit från för kolera misstänkt ort i ballast efter 4 dagars resa, enligt författningen haft att anlöpa Kängö och der förblifvit 2 dygn i

Bih. till Riksd. Prot. 1885. 8 Saml. 2 Afd. 1 Band. 6 Häft.

karantän, hvilken kostnad uppgått till kr 153: 61, häruti likväl inberäknadt kost och hyra för besättningen till ett belopp af kr. 66: 67;

dels att det vore orimligt, att handelssjöfarten bekostade landets skyddande för smittosamma sjukdomar;

dels vidare att med den tvungna karantänen följde en mängd extra kostnader såsom, utom de nämnda, kolåtgång, tidspillan, m. m.;

dels ock slutligen, att medel till karantänskostnadernas bestridande icke torde saknas i sådana fonder, som stode under Kongl Maj:ts disposition, såsom Handels- och Sjöfartsfonden, reserverade Fyr- och Båkmedel, m. m.

Utskottet anser sig icke med auleddning af de anmärkingar, motionären framställt emot anordningarne för karantänsinrättningen å Kängsö, behöfva ingå på frågan om lämpligheten af denna karantänsinrättning, i synnerhet som motionären icke angifvit någon annan ort såsom varande för detta ändamål mera passande.

Beträffande den ifrågasatta befrielsen från *lotspenningarne*, så synes det Utskottet som dessa afgifter, hvilka i hvarje fall, då lots anlitas, måste utgå såsom godtgörelse för lotsarnes arbete, icke lämpligen böra erläggas af någon annan än den fartygsbefälhafvare, som begagnar lots och som närmast kan kontrollera den tjenstgöring, för hvilken ersättning enligt fastställd taxa skall lemnas.

Hvad åter angår de egentliga *karantänsavgifterna*, deruti inbegripna kostnaderna för *bevakning* och lösen för *praktika*, har Utskottet ansett sig böra taga kännedom om förhållandena härutinnan i andra länder, rörande hvilka uppgifter i ämnet kunnat erhållas, nemligen Norge, Danmark, Belgien, Frankrike, Italien och Österrike samt Nederländerna, Storbritannien och Ryssland.

Dessa afgifter utgöra:

I Norge:

1. För fartyg af till och med 105 tons drägtighet:
 - a) till karantänskommissionens läkekunnige medlem . . 8 Kr.
 - b) » » sjökunnige » . . 6 »
2. För fartyg af öfver 105 tons drägtighet:
 - a) till karantänskommissionens läkekunnige medlem . . 12 »
 - b) » » sjökunnige » . . 8 »
3. Vidare erhåller för karantänsenlig undersökning och ifrågakommande behandling kommissionens under lit. a) nämnda

medlem för intill hvar 20:de person, som finnes om bord på ett fartyg och af honom undersökes	4 Kr.
Kommissionens under lit. b) nämnda medlem för hvar fartyg, i hvars undersökning och ifrågakommande behandling han deltagar	2 »
Tulltjensteman eller lotsålderman erhåller för hvar för kolerasmitta misstänkt fartyg, i hvars undersökning han deltagar	2 »

Af fartygen erlägges dessutom: lega för båtar och manskap, som användas till varors forslande mellan fartygen och upplagsmagasinen, och budsändning samt till fartygens förseende med proviant och vatten m. m., efter öfverenskommelse med nämnda kommission; vidare ankaringspenningar och förtöjningspenningar efter gällande bestämmelser, äfvensom betalning för karantänsflagg med kr. 6,40 samt karantänspass kr. 3,20.

I Danmark:

För fartyg: arfvode för undersökning derå, till läkare, derest han icke är särskildt aflönad som karantänsläkare:

1. För fartyg intill 60 tons drägtighet 4 Kr.
2. » » utöfver 60 till och med 100 tons 6 »
3. » » » 100 tons 10 »

Vidare erlägges af fartygen kostnaden: a) för läkarens befordring till och från bord samt b) för den särskilda *bevakning*, som pröfvas nödig, när fartyg blott anlöper för att intaga kol eller andra för resans fortsättande nödiga förråd, men begär att befrias från läkaretillsyn; äfvensom c) när fartyget är destineradt till utrikes ort och blott anlöper för att landsätta sjuke eller undergå karantän.

I lösen för *praktika* erlägges till statskassan: a) för *sundhetspass* åt fartyg, utom de som äro destinerade till Färöarne eller Island, 5 kr., och b) för *karantänsbevis* åt fartyg, som blott anlöpt för att landsätta sjuke eller undergå karantän 5 öre pr ton af fartygets drägtighet, dock icke öfver 30 kr.

I Belgien:

För de undersökningar, som skola verkställas af föreståndaren för helsovårdstjensten, är för hvarje fartyg, utan afseende på tonantalet, ersättning faststeld till kr. 3,60.
 för den första undersökningen och till kr. 1,44.
 för hvarje följande. Karantänsafgifterna drabba fartygen.

I Frankrike.

A. Afgift vid ankomsten.

1. för fartyg, som idka kustfart från fransk hamn till fransk hamn, pr ton 3,6 öre.
 2. för fartyg, som idka utländsk kustfart pr ton 7,2 »
 3. » » som äro stadda på resa till aflägsna orter pr ton 10,8 »
 4. » » paketångare, som på bestämd dag anlända från en europeisk hamn till en hamn vid Kanalen eller Oceanen, pr ton 3,6 »
 5. för paketångare, som komma från en utländsk hamn till en fransk Medelhafshamn, om hela den vanliga öfverfartstiden icke öfverskrider tolf timmar, pr ton 3,6 »
- Fartyg af de båda sistnämnda kategorierna kunna ingå abonnementskontrakt, på halft eller helt år, i hvilket fall afgiften utgör 36 öre pr ton, för helt år, oafsedt resornas antal.
- B. Stationsavgift: erlægges af all karantän underkastade fartyg och utgör för dag pr ton 2,16 öre.

I Italien.

1. För alla, vare sig segel- eller ångfartyg, som komma från europeiska och asiatiska Turkiet, Egypten, Syrien, Ottomanska kejsardömet's öar, de båda Amerika, Afrikas vestkust (med undantag af Marockanska besittningarna) samt från länder på andra sidan Kap Horn eller Suezkanalen, pr ton och för hvarje landning 32,4 öre.
2. för hvarje annat från utlandet ankommande segelfartyg, pr ton och för hvarje landning 18,0 »
3. för ångfartyg, som komma från utländska hamnar och kuster, när de icke äro inbegripna bland de under 1 angifna, pr ton och för hvarje landning 5,04 »

Segelfartyg kunna befrias från de afgifter, som omförmälas under 1 och 2, medelst årlig betalning af *tredubbla* beloppet af dessa samma taxor för hvarje ton, oafsedt antalet tilläggningar under året.

Ångfartyg kunna likaledes befrias från de under 1 och 3 nämnda afgifter medelst årlig betalning af *tiodubbla* beloppet af dessa samma taxor för hvarje ton, oafsedt antalet tilläggningar under året.

För *bevakningen* om bord af i karantän liggande fartyg finnas anställda sundhetsvakter och för bevakningen af fartyg under observationskarantän tjenstemän liksom frivillige. Alla tre klasserna åtnjuta därför dagligen kr. 1,80, som erlägges af fartygsbefälhafvaren.

Afgiften för *sundhetspass* vid ankomsten till italiensk hamn är i regel 5,04 öre pr ton för ångfartyg och 18 öre pr ton för segelfartyg.

För *sundhetspass* åt ett till utlandet destineradt fartyg om större drägtighet än 50 tons utgör afgiften kr. 2,16.

I Österrike.

1. för inländska och med dem likställda fartyg, till hvilka senare bland andra räknas samtliga europeiska nationers (utom den portugisiska):

a) af 10—50 tons	7,12 öre.
b) » 51—100 »	12,46 »
c) » 101—200 »	21,36 »
d) » 201—400 »	26,70 »
e) » öfver 400 »	35,60 »
2. för andra, med de inländska icke likställda fartyg utan afseende på drägtigheten 195,80 »

I Triest och Fiume förekommer ytterligare en *tilläggsafgift* af 12 % på tonafgiften.

För *bevakningen* öfver de karantän underkastade fartygen, deras besättningar, passagerare, båtar, varor och effekter, m. m., liksom öfver grupper af passagerare, som landstiga för att å sjukhus undergå karantän, vexla dagkostnaderna mellan 2,30 och 4,00 kronor.

Afgiften för *sundhetspass* åt fartyg belöper sig till:

a) för fartyg från och med 11 till och med 100 tons, pr ton	3,56 öre.
b) » » 101 » 400 »	7,12 »
c) » » af mer än 400 »	8,90 »

Jemföras ofvan nämnda karantänsafgifter med dem, som enligt Kongl. Maj:ts nådiga Reglemente af den 2 Juni 1882 skola erläggas vid karantänsinrättningen på Kängsö, nemligen de hufvudsakliga afgifterna för fartygen, eller afgiften af 2 öre pr ton, bevakningsafgifterna, kr. 2,50 för dag, samt lösen för praktika, kr. 5, så visa sig dessa afgifter i de flesta afseenden vida billigare än de i utlandet.

I Nederländerna, Storbritannien och Ryssland drabba karantänsavgifterna hvarken fartygen eller personer, utan bäras dessa utgifter uteslutande af staten. Detta torde till en del kunna förklaras deraf, att de tvenne förstnämnda länderna inom vissa af sina kolonialbesittningar hafva verkliga, nästan beständiga pesthärdar, likasom äfven i de södra delarna af Rysslands asiatiska besittningar smittosamma sjukdomar nästan ständigt äro gängse, hvadan karantänsinrättningarna i dessa länder måste hafva en mera permanent verksamhet än hvad som lyckligtvis är förhållandet inom vårt land.

Då karantänsinrättningar med dertill hörande byggnader, personal och anordningar i främsta rummet äro tillkomna för sjöfartens skull, genom hvilken oftast smittosamma sjukdomar öfverföras från ett land till ett annat, samt det således icke kan, såsom i motionen säges, vara orimligt, att sjöfarten bidrager till bekostande af ett lands skyddsanstalter mot smittosamma sjukdomar, och då Sverige för ingen del tillhör de länder, som härutinnan lägga den största tungan på sjöfarten utan snarare tvärt om, äfvensom härtill kommer, att för knappt tre år sedan ett förnyadt reglemente blifvit af Kongl. Maj:t gifvet för det svenska karantänsväsendet, hvarigenom icke oväsentlig lättnad i karantänsavgifterna blifvit beredd, i det att avgiften pr ton då nedsattes från ett belopp, motsvarande omkring 4,17 öre pr ton, till 2 öre, så hemställer Utskottet,

att den ifrågavarande motionen icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 13 April 1885.

På Utskottets vägnar:

D. NORDLANDER.
